

Azizi Bank Master Card

www.azizibank.af

1515

کابوس سقوط هلمند

محاصره لشکرگاه مردم را

نگران کرده است

صفحه ۶

د ملی امنیت شورا:

د حافظ سعید وژل به د داعش ډلې

د جرړې ایستلو پیلامه وي

صفحه ۶

باشندهگان خنجان و اندراب بغلان به حکومت:

فرزندان مان را نجات ندهید،

راه را باز نمی کنیم

صفحه ۶

تاکید بر اجرای بی قید

و شرط توافق نامه سیاسی

صفحه ۳

دادستانی کل:

به زودی مرکز عدلی و قضایی مبارزه

با فساد کار خود را آغاز می کند

صفحه ۳

د بامیانو کلیوالو ته د زیات کار پیدا کول

(د بامیانو ولایت ته د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزیرانجنیر نصیر احمد دراني د سفرله رپوت نه)

وزارت د (۱۳۹۳) کال د تلې تر میاشتې پورې د بامیانو په ولایت کې په هر کلیوال (۸۱) دالره پانگه اچونه کړې وه، له نیکه مرغه دغه وزارت یوازې د (۱۳۹۴) مالي کال نه تراوسه (۷۴۵) پراختیایي پروژې په بیلابیلو برخو کې د (۱۴،۹)

میلیون دالرو په ارزښت بشپړې او گټې اخستني ته وړاندې کړي دي او اوس دپانگې اچونې میزان له (۸۱) دالرو نه (۱۱۵) دالرو ته رسیدلی دی «

انجنیرنصیراحمد دراني دخپلو خبرو په دوام ټینګار وکړ:

« اوس د بامیانو په ولایت کې د یو شمیر مهمو پروژو دتطبیق عملي کار روان دی او حکومت هڅې کوي خو د پراختیایي پروژو په تطبیق کې ټولنیزعدالت او پراختیایي توازن رعایت کړي . د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د (۱۳۹۵) مالي کال نه تراوسه (۲۰۰) پراختیایي پروژې د (۲،۹) میلیون دالرو په ارزښت د بامیانو ولایت د پنجاب، سیغان، شیبیر، ورث، کهمرد، یکاوونگ په ولسوالیو او د بامیانو ولایت په مرکز کې تطبیق او بشپړې کړيدي. پدې پروژو کې د سړکونو، پله او پلگوټو، استنادي دیوالونو، داوبو د بریښنا د وړو بندونو، د اوبو لگولو د کانالونو، د اوبورسولو د شبکو، د سیمې د پراختیا او روغتیایي ښوونې او روزنې پروژې شاملې دي .

ده زیاته کړه:

« د ساتني څارني او کارموندني د پروژو په شمول چې اوس یې کار پیل شوی دی، اوس مهال هم د (۱۵۵) پراختیایي پروژو کار د (۲،۲) میلیونو دالرو په ارزښت د بامیانو ولایت د پنجاب، سیغان، کهمرد، ورث او یکاوونگ په ولسوالیو کې دوام لري او ان شالله اکثره دغه پروژې د (۱۳۹۵) مالي کال تر پایه پورې بشپړېږي. همدارنگه د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د بامیانو په ولایت کې د کرنیز اقتصاد د پیاوړتیا له پاره د ترانسپورت او اوبو لگولو په سکتور زیات تمرکز کړې دی . له نیکه مرغه دغه وزارت په یو شمیر کلیو کې د کلیوالي سړکونو په جوړولو سره کرنیزې سیمې د ولسوالۍ او یاد ولایت له مرکز او مارکیټونو سره نښلولي او داوبو لگولو د پروژو په تطبیق سره یې کرڼه غښتلې کړې چې دغه کار د تولیداتو د زیاتوالي لامل شوی «

د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزیر د مطبوعاتي کنفرانس په دوام کې زیاته کړه:

« د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د خپلومالي امکاناتو په پام کې نیولو سره د کلیو د پرمختګ له پاره هیڅ ډول هڅې نه سیموي او بدې لټه کې دی خو دولسي ژمني پروگرام له لارې د راتلونکو کلونو په ترڅ کې زیات پراختیایي پروژې په کلیو او بانډو کې لدې جملې نه د بامیانو په ولایت کې، تطبیق او عملي کړي «

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت د یو شان پراختیا د تحقق اود هیوادوالو د اقتصادي او ټولنیز ژوند د ښه والي له پاره تل هڅې کړيدي او پدې لاره کې یې زیاتې پیسې لگولي دي . له نیکه مرغه د دې هڅویو لویه برخه د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروگرام له لارې تر سره کيږي چې د ډیرو کلونوراهیسې د هیواد په کلیو او بانډو کې د پراختیا د تامین له پاره پیل شوې او د هیواد په اکثره کلیو او بانډو کې یې زرگونې ټولګټې پراختیایي پروژې تطبیق او گټې اخستني ته وړاندې کړيدي . د دې هڅو په دوام دادی بیا د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروگرام د ساتني او څارني پروژې په لار اچولو سره په بامیانو کې (۱۴) زرو تنو ته د کار زمینه برابروي .

د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزیر انجنیرنصیراحمد دراني په هغه سفر کې چې پدې ورستیو کې یې د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د څو تنو لوړ پوړو مقاماتو په گډون د بامیانو ولایت ته درلود او د کار موندنې د ملي پروگرام د عملي کار د پراختیا تر څنګ یې یو شمیر پراختیایي پروژې چې په هغه کې د اوبو رسولو شبکې، د اوبو د بریښنا واړه بندونه، او د سړک جوړولو پروژې شاملې وې د دې ولایت په مرکز او ځینو ولسوالیو کې گټې اخستني ته وسپارلي .

د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزیر پدې سفر کې د یوه خبري کنفرانس په ترڅ کې چې د بامیانو ولایت په مقام کې جوړ شوې وه گډون وکړ اوداسې یې وویل:

« د کارموندني پروگرام (د ساتني او څارني پروژې) په دوهم پړاو کې د هرات، فراه، غور، بادغیس او بامیانو ولایتونه شامل دي، همدارنگه ټاکل شویده چې د دې پروگرام ترسپوري لاندې د بامیانو ولایت د ورث او پنجاب ولسوالیو اړوند د پراختیایي شورا (۲۸۱) پراختیایي پروژې د (۱۴۰) میلیونو افغانیو په ارزښت تر بیارغونې ساتني او څارني لاندې ونیول شي چې د دې پروژو په بشپړیدو سره به زمونږ (۱۴۰۳۲) تنو درنو کلیوالو ته دلنډ مهاله کارموندني زمینی برابري شي «

د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزیر زیاته کړه:

« دې وزارت په تیره بیا د دوو تیرو کلونو په ترڅ کې د بامیانو ولایت پراختیا ته زیاته پاملرنه کړیده او احصایې ښيي چې د ملي یووالي حکومت د کار په بهیر کې زیاتره پروژې پدې ولایت کې تطبیق شويدي . څرنګه چې د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د (۱۳۸۱) کال نه د (۱۳۹۳) کال د تلې میاشتې پورې ټولټال (۱۷۲۲) پروژې د (۳۵) میلیونو دالرو په ارزښت د بامیانو په ولایت کې تطبیق او بشپړې کړيدي. یعنې د کلیو د بیارغونې او پراختیا

احمد عمران

سخن ماندگار

غنی و عبدالله خود را بازجویند!
عقدۀ تر کیده عبدالله و یک بزنگاه
تاریخی دیگر

این روزها رویارویی ارگ و سپیدار، به موضوع اصلی بحث در محافل رسمی و غیررسمی بدل شده و همه از دریچه ذهن و آگاهی خویش، پیرامون آن به نقد و داوری می‌نشینند. فارغ از اختلافات و جنبه‌های تیمی‌یی که در این بحث‌ها به ظهور می‌رسند، یک نکته مشترک، جانمایه این گفت‌وگوها را شکل می‌دهد و آن همانا گسست سیاسی و بحران در حال ظهور در حکومت وحدت ملی است.

رهبران دولت وحدت ملی همواره کوشش کرده بودند اختلافات خویش را پنهان نگه دارند، ولی مردم این کشیده‌گی‌ها را لمس و تبعات ناگوار آن را در زنده‌گی خود تحمل می‌کردند. اظهارات اخیر داکتر عبدالله درباره ریاست جمهوری و سپس واکنش این نهاد در برابر ریاست اجرایی، حاصل انباشت و انفجار این مسایل و اختلافات بود. اکنون برای تبیین این گسست سیاسی و بحران رو به ظهور، ناچار به یادآوری این واقعیت هستیم که حکومت وحدت ملی از دل بن بست انتخاباتی و بر اساس مصالح ملی و بین‌المللی به میان آمد و سندی موسوم به «توافق‌نامه دولت وحدت ملی» نیز مبنای آن قرار گرفت. این موافقت‌نامه ضمن آن‌که به حکومت تازه تشکیل مشروعیت می‌بخشید، هر دو رهبر را موظف به اجرای مفاد مندرج در خود می‌کرد. اما پس از گذشت دو سال از عمر این حکومت، همچنان مفاد موافقت‌نامه روی کاغذ باقی مانده و نزاع‌ها میان دو اردوگاه قدرت، ادامه و حتا شدت یافته است.

تقسیم پنجاه - پنجاه قدرت و پست‌های کلیدی در کشور، اصلاح نظام انتخاباتی، توزیع شناس‌نامه‌های برقی، برگزاری لویه جرگه تعدیل قانون اساسی و تعیین جایگاه حقوقی ریاست اجرایی، رئوس این موافقت‌نامه را شکل می‌دهند. هرچند اکثر محتوای این سند، قید «دو سال» را با خود حمل می‌کند، اما اگر فقط به همین مورد اول که تقسیم مساویانه قدرت میان هر دو بدنه حکومت است، نظری بیندازیم؛ به وضوح می‌بینیم که هرگز عملی نشده و قدرت در نهاد ریاست جمهوری چنان تمرکز یافته که ریاست اجرایی را به یک نهاد تقریباً تشریفاتی بدل کرده است.

آقای عبدالله به عنوان کسی که رای میلیونی مردم را به دست آورده، می‌بایست از روز نخست، خود و جایگاه ملی‌یی که در آن قرار گرفته را می‌شناخت و قاطعانه بر حق خود، یعنی حق مردم، پای می‌فشرد و اجازه عدول و کزروی از توافق‌نامه را به هیچ کسی نمی‌داد. اما دو سال محافظه‌کاری بی‌رویه، کار را به حاشیه‌نشینی نهاد اجرایی و یکه‌تازی و انحصارگری ارگ کشاند.

اکنون که این عقدۀ ترکیده و این روزه سکوت شکسته است، افغانستان در یک بزنگاه دیگر تاریخی قرار گرفته که برای به‌سلامت گذر کردن از آن، آقایان غنی و عبدالله باید خود را در آیینۀ توافق‌نامه حکومت وحدت ملی بازجویند و احساسات و خیره‌سری‌های بیرون از آن را مهار کنند.

آقای عبدالله قطعاً موظف به تطبیق توافق‌نامه است و آقای غنی نیز اصولاً مکلف به پذیرفتن این خواست مردمی. در غیر این، هرگونه تلاش ریاست جمهوری برای دور زدن توافق‌نامه و محجور ساختن نهاد اجرایی، بحران می‌آفریند. مردم افغانستان اگرچه از اهمال و تأخیر ریاست اجرایی در تطبیق مفاد توافق‌نامه گله‌مند اند، اما از تلاش و تکاپوی تازه آقای عبدالله در این راه حمایت خواهند کرد. چنان‌که روز گذشته رییس اجرایی در قصر سپیدار، با بزرگان کشور و شرکای خویش در قدرت، پیرامون اختلافات با رییس جمهوری دیدار و گفت‌وگو کرد و حمایت همه شخصیت‌های حاضر در این مجلس را نسبت به مواضع خود جلب نمود. هم‌اکنون در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های کشور، موج به‌راه‌افتاده از اظهارات تازه آقای عبدالله را شاهدیم؛ موجی که جامعه را به شور آورده و در معرض یک تصمیم‌گیری بزرگ قرار داده است: تطبیق بی‌چون‌وچرای توافق‌نامه دولت وحدت ملی!

اکنون آقای غنی خود داند که میان دو گزینه خیره‌سری و انحصار قدرت، و همگرایی و تطبیق توافق‌نامه دولت وحدت ملی کدام‌یک را انتخاب می‌کند؛ گزینه‌هایی که پیامد یکی، بحران و ازهم‌پاشیده‌گی سیاسی و دیگری، ورود به یک مرحله نو از سازنده‌گی و ثبات در افغانستان است.

اشکال‌های

یک پاسخ

معناست؟

به نظر می‌رسد ارگ‌نشینان معنای خاصی از این واژه‌گان و اصطلاحات اراده می‌کنند که هنوز برای اکثریت جامعه مجهول مانده است. زیرا حرف‌های کلی مثل «وحدت نظر» و «اجماع لازم» چنان طیف بزرگ معنایی را به دنبال می‌کشد که مشکل است بتوان برای آن‌ها محدوده خاصی قایل شد. شاید منظور ارگ ریاست جمهوری از «وحدت نظر و اجماع لازم» این باشد که همه نسبت به عملکردهای آن بدون چون‌وچرا تمکین کنند و در مورد هیچ مسأله‌یی سوال نداشته باشند.

مشکل دولت‌مردان همواره همین بوده که خود را در جایگاهی بلندتر از فهم و شعور مردم احساس کرده‌اند. این مسأله عمدتاً در مورد آقای غنی صدق می‌کند که از آغاز آمدن خود به افغانستان و احراز سمت‌های مهم دولتی، خود را یک سرورگردن که نه، بل چند سرورگردن از دیگران بلندتر احساس می‌کند. این امر سبب می‌شود که آقای غنی فکر کند در کار دولت‌داری و هر کار دیگری، فهم بیشتری نسبت به عموم دارد. «وحدت نظر» که ارگ ریاست جمهوری دیگران را به آن فرا می‌خواند، به معنای چون‌وچرا کردن در امور دولتی و سیاسی نیست، بل متابعت تمام و کمال از عملکردها و دستورات این نهاد است.

در بخش دیگر این اعلامیه، باز با موارد جالب دیگری روبه‌رو می‌شویم: «حکومت وحدت ملی تحت رهبری رییس جمهوری اسلامی افغانستان، با حوصله‌مندی تمام برای پیشبرد امور در نزدیک به دو سال، به رغم چالش‌های فراوان، به دستاوردهای قابل توجهی نایل آمده است». ارگ در این پاراگراف‌ها می‌خواهد برتری خود را نسبت به بخش دیگر از قدرت سیاسی در کشور بروز دهد و آن را در قالب «تحت رهبری رییس جمهوری اسلامی افغانستان» نشان داده است. اما آقای غنی به کدام دستاوردهای دوساله می‌نزد که در یک اعلامیه رسمی بدان اشاره می‌کند؟ آیا وضعیت اقتصادی، سیاسی، امنیتی و اجتماعی مردم افغانستان در دوسال گذشته نسبت به سال‌های قبل از

پاسخ ارگ ریاست جمهوری به اظهارات روز پنجشنبه داکتر عبدالله رییس اجرایی دولت وحدت ملی، نشان می‌دهد که اختلافات میان این دو بیشتر از آن چیزی است که قبلاً تصور می‌شد. داکتر عبدالله خود در سخنان روز پنجشنبه‌اش تأکید ورزید که از کوه «کاه» را قصه کرده و این به این معناست که میان او و رییس جمهوری حرف‌وحدیث‌هایی بیشتر از عدم دیدار و عزل‌ونصب‌های اداری اتفاق افتاده که به گفته رییس اجرایی هنوز وقت گفتن آن‌ها فرا نرسیده است.

شاید روزی آقای عبدالله این فرصت را پیدا کند و یا کاسه صبرش آن‌قدر لبریز شود که دیگر تحمل کرده نتواند و آن حرف‌های مگویی دیگر را نیز برملا سازد. اما در حال حاضر گمان نمی‌رود که آقای عبدالله بخواهد از همه مشکلات موجود میان خود و رییس جمهوری سخن بگوید. شاید مصالح و منافع کشور از دید آقای عبدالله در حال حاضر ایجاب نمی‌کنند که همه آن حرف‌ها گفته شوند. اما در این‌که میان ریاست جمهوری و قصر سپیدار به اندازه کافی شکرآب شده، جای شک و گمان وجود ندارد. دلیل روشن این مدعا هم می‌تواند پاسخی باشد که ارگ ریاست جمهوری نسبت به اظهارات آقای عبدالله ارائه کرده. خوب است به برخی جنبه‌های این پاسخ دقت لازم صورت گیرد.

در بخشی از این اعلامیه - البته اگر بشود آن را اعلامیه خواند - چنین آمده است: «با درک شرایط حساس کشور لازم است نخبگان سیاسی، مقام‌های دولتی، علمای کرام، بزرگان اقوام و مردم شریف کشور با وحدت نظر و حفظ اجماع لازم، به تلاش‌های مشترک خود ادامه داده، تا بر تمام چالش‌های موجود فایق آییم.»

سواي مشکلات زبانی و هنجاري این نوشته که در آن بیداد می‌کند، همین چند سطر نشان می‌دهد که ارگ ریاست جمهوری دچار سراسیمه‌گی شده و حتا در نوشتن یک متن رسمی، قواعد و هنجارهای لازم سیاسی را در نظر نگرفته است. وقتی ریاست جمهوری کشور از «وحدت نظر و حفظ اجماع لازم» سخن می‌گوید، به چه

آن بهتر شده است؟ اگر چنین امری واقعاً اتفاق افتاده، کدام دلایل و شواهد می‌توانند بر آن‌ها صحه بگذارند؟ گزارش‌های نهادهای ملی و بین‌المللی که از وضعیت افغانستان ارایه می‌شوند، چیز دیگری را نشان می‌دهند. این گزارش‌ها که در صحت آن‌ها نمی‌توان تردید کرد، نشان می‌دهند که دولت افغانستان در دوسال گذشته نه تنها در هیچ عرصه‌یی پیشرفت نداشته، بل به صورت کم‌سابقه به سوی تباهی و خرابی بیشتر اوضاع گام برداشته است. آن‌گونه که عملاً در یک قدمی سقوط به پرتگاه نابودی قرار دارد.

اما جالب‌ترین بخش این اعلامیه چنین است: «با تأسف صحبت‌های روز گذشته [منظور روز پنجشنبه هفته گذشته است] محترم داکتر عبدالله در مطابقت با موازین و روحیه دولت‌داری نبوده؛ زیرا اساس حکومت‌داری بر اصول و ضوابط قانونی استوار و بر مبنای آن اجراءات صورت می‌گیرد.» نخست این‌که در این بخش از اعلامیه ریاست جمهوری، به جایگاه حقوقی داکتر عبدالله به عنوان رییس اجرایی دولت وحدت ملی هیچ اشاره‌یی نشده است. این می‌تواند به معنای آن باشد که ارگ ریاست جمهوری یا چنین جایگاهی را از روز نخست به رسمیت نمی‌شناخته و یا در حال حاضر از آن عبور کرده است. برخی از حلقه‌های نزدیک به رییس جمهوری در سخنان محفلی‌شان گفته‌اند که رییس جمهوری به داکتر عبدالله دیگر اعتماد ندارد و به فرد پس از او فکر می‌کند. هرچند این حرف بسیار خنده‌دار و خالی از منطق می‌نماید، ولی به‌نحوی از روحیه تیم آقای غنی پرده برمی‌دارد.

از جانب دیگر، روحیه دولت‌داری بر کدام اصول و ضوابط قانونی استوار است که رییس جمهوری در طول سه ماه نمی‌خواهد با رییس اجرایی دولت وحدت ملی در مورد مسایل بسیار حساس کشور دیدار کند؟ آیا همین روحیه به معنای خودکامه‌گی و تمامیت‌خواهی آقای غنی بوده نمی‌تواند؟

مجموعه کامل آثار واصف باختری نشر شد

هارون مجیدی

مجموعه آثار استاد واصف باختری شاعر و ادبیات‌شناس معروف زبان فارسی، بعد از بیست سال تلاش در کابل رونمایی شد. این برنامه که در دانشگاه کابل برگزار شده بود در آن شمار زیادی از شاعران، نویسندگان، ادبیات‌شناسان، استادان دانشگاه و دانشجویان اشتراک کرده بودند. سخنرانان این برنامه از کارنامه ادبی- فرهنگی استاد واصف باختری به نیکویی یاد کرده گفتند که نام او در قطار شاعران و ادیبان بزرگ زبان فارسی قرار دارد. ناصر هوتکی از بسته‌گان استاد باختری که به اثر کوشش‌های او کتاب‌های استاد باختری به نشر رسیده، در این برنامه گفت: بعد از تلاش‌های چندین ساله توانستم تا این آثار را به نشر برسانم. آقای هوتکی می‌گوید که او کارهای دیگری نیز در این زمینه دارد که در آینده نزدیک به دست‌رس دوست‌داران استاد باختری قرار خواهد داد.

ناصر هوتکی وعده سپرد که به تازه‌گی بیست نوار از سخنرانی‌های استاد باختری را که در یکی از برنامه‌های ادبی رادیو افغانستان و در برهه‌های گوناگون زمانی و در پیوند به موضوعات مختلف داشته را نیز نشر کند.

آقای هوتکی هم‌چنان گفت که می‌کوشد تا مجموعه‌ی از نامه‌های استاد باختری را نیز در کسوت کتابی به نشر برساند. رهنورد زریاب داستان‌نویس، پژوهش‌گر و از یاران استاد واصف باختری در این برنامه گفت: پژوهش‌های واصف باختری چه درباره چهره‌ها و اندیشه‌های فلسفی حوزه تمدنی ما و چه در باره سیماها و آفریده‌های فلسفی باختر زمین رنگ و نواخت بسیار تازه داشته‌اند.

استاد زریاب که برشی از یک مقاله واصف باختری در پیوند به شیخ اشراق شهاب‌الدین سهرودی را می‌خواند گفت: می‌پندارم که در کشور ما این نخستین‌بار بود که شیخ اشراق شهاب‌الدین سهرودی با دیدگاه تازه و از دریچه جهان‌بینی‌های نو به بررسی گرفته می‌شد.

رهنورد زریاب با اشاره به دوره‌های مختلف زیست و کار استاد باختری گفت که واصف باختری در در دهه چهل خورشیدی بویژه در میانه این دهه، در پهلوی آن که یک کنش‌گر سرسخت

سیاسی بود در امواج اندیشه‌های فلسفی شنا می‌کرد و سخت دست و پا می‌زد. به گفته او: از همین‌رو، نه تنها به کندوکاو در اندیشه‌های اندیشه‌گران گذشته ما چون: شیخ اشراق، فردوسی، ناصر خسرو، ابن عربی، اخوان صفاء، ابن سینا و دیگران می‌پرداخت بل، با اندیشه‌های فلسفی باختر زمین نیز درگیر می‌شد. استاد زریاب در ادامه سخنانش با اشاره به کارهای ادبی باختری خاطر نشان کرد: «در میان معاصران اگر از کسانی چون: استاد بیتاب، مولانا خسته، مولانا قریب و چند تن دیگر که بگذریم، من کمتر کسی را سراغ دارم که مانند واصف باختری از علوم ادبی سنتی، بدیع، بیان، معانی و بویژه علم عروض، شناخت و آگاهی ژرف و دقیقی داشته بوده باشد.»

استاد زریاب هم‌چنان گفت که در بسیاری از پژوهش‌ها و پرداخته‌ها، استاد باختری را می‌توان پیش‌آهنگ به شمار آورد. در عین حال، رنگین دادفر سپتیا مشاور پیشین امنیت ملی افغانستان در سخنانی گفت: «از استاد باختری آموخته‌ام با پارسی سخن گفتن و با فارسی نوشتن چه افتخار بزرگی است و من به این زبان می‌خوانم و می‌نویسم و بدون شک تأثیر واصف باختری در این امر بنیادین بوده است.»

پرتو نادری شاعر و پژوهش‌گر در این برنامه گفت: شخصیت فرهنگی واصف باختری مانند طیف نور رنگ‌های گوناگون و ویژه دارد.

به گفته آقای نادری: واصف باختری به دریاوردی می‌ماند که کشتی زنده‌گی‌اش را روی دریای حوادث بزرگ سیاسی و اجتماعی کشور بادیان افراشته و پیوسته با موج‌های خشم‌آگین و نهنگان آدمی‌خوار آن مقابله کرده است.

آقای نادری افزود: واصف باختری خود تاریخ زنده دوران‌های پُر تلاطم معاصر کشور است.

اشراق حسینی یکی از نویسندگان و پژوهش‌گران معروف افغانستان در پیوند به کارنامه استاد واصف باختری گفت: او از محدود چهره‌های به شمار می‌رود که از لحاظ نظری حوزه‌های ادبیات، فلسفه و نقد را در محور گفت‌وگو با یک‌دیگر قرار داده و تصویر میان رشته‌ی را به خوبی تصویر کرده است.

به گفته آقای حسینی: استاد باختری بهره‌های فراوانی از روح ادبیات سنتی، پیام‌های حکمت خسروانی و ظرایف عرفان خراسانی دارد.

به باور آقای حسینی: باختری در حقیقت، نسبت پُر جاذبه‌ی میان خیال و خرد را در آموزه‌های خود به وجود آورده و تجربه درهم آمیزی مولانا و پور سینا را در کارنامه دارد.

استاد واصف باختری از شاعران فارسی زبان بنام افغانستان است. محمد شاه واصف باختری، در جوزای (۱۳۲۱) در بلخ زاده شد، او دوره دبیرستان باختر و حبیبیه را در افغانستان خوانده‌است.

در سال (۱۳۴۵) لیسانس زبان و ادبیات فارسی دری را از دانشگاه کابل به دست آورده؛ مدتی ویراستار کتاب‌های درسی وزارت آموزش و پرورش بوده است. استاد باختری در سال (۱۳۵۴) گواهینامه ماستری را در آموزش و پرورش از دانشگاه کلمبیا شهر نیویورک به دست آورده است. از سال (۱۳۴۶) تا سال (۱۳۷۵)، عضو ریاست دارالتألیف، مدیر مسوول مجله ژوندون ارگان نشراتی انجمن نویسندگان افغانستان و دبیر بخش شعر آن انجمن بود.

سالیان چند در پیشاور به سر برد و اینک به عنوان پناهنده، در ایالات متحده امریکا زنده‌گی می‌کند. استاد واصف باختری در حال حاضر در علم ادبیات و تاریخ ادبیات فارسی عالم بی‌بدیل و بی نظیری می‌باشد. در غزل‌سرایی به ملک الشعراء بهار و در سرایش شعر نو به مهدی اخوان ثالث پهلو می‌زند.

از استاد واصف باختری تاکنون هفت دفتر شعر و یک گزیده از میان این هفت دفتر و کتابی در زمینه عرفان و شعر فارسی به‌نام نردبان آسمان چاپ و انتشار یافته و آفتاب نمی‌میرد، از میعاد تا هرگز، از این آئینه بشکسته تاریخ، تا شهر پنج ضلعی آزادی، دیباچه‌ی در فرجام، در استوای فصل شکستن، مویه‌های اسفندیار گمشده، دروازه‌های بسته تقویم، سرود و سخن در ترازو

گزارش عقل سرخ، درنگ‌ها و پیرنگ‌ها، بازگشت به الفبا و اسطوره‌ی بزرگ شهادت از معروف‌ترین کتاب‌های استاد باختری به شمار می‌روند.

تاکید بر اجرای «بی‌قید و شرط» توافق‌نامه سیاسی

عملی شدن توافق‌نامه سیاسی و نقش مساوی در حکومت‌داری است.

سخنگوی ریاست اجرایی گفت، برای حل اختلافات سیاسی نیاز است تا رهبران حکومت وحدت ملی با هم دیدار کنند. قرار بود دو رهبر دولت وحدت ملی دیروز باهم دیدار کنند؛ اما این دیدار به دلایلی صورت نگرفته است.

مجبب‌الرحمان رحیمی سخنگوی ریاست اجرایی گفت که آنان خواستار تطبیق متن موافقت‌نامه سیاسی و ایجاد اصلاحات اند. آقای رحیمی گفت که باید لویه جرگه قانون اساسی برگزار شده و جایگاه ریاست اجرایی مشخص گردد.

آقایان عبدالله و غنی دو نامزد دور دوم انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۹۳ بودند که با طرح ادعاهای تقلب گسترده در انتخابات، با میانجیگری جان کری وزیر خارجه امریکا تن به توافق بر سر تشکیل حکومت وحدت ملی دادند.

قرار بود بر اساس موافقت‌نامه تشکیل حکومت وحدت ملی، قدرت سیاسی بین هر دو تیم انتخاباتی به صورت ۵۰-۵۰ تقسیم شود، ولی حالا مقام‌های نزدیک به آقای عبدالله می‌گویند که سهم تیم او بسیار کمتر از میزان تعیین شده است.

به دنبال بالاگرفتن تنش‌ها میان رهبران دولت وحدت ملی، رییس اجرایی با متحدهان سیاسی خویش دیدار و گفت‌وگو کرد.

بر اساس خبرنامه ریاست اجرایی، در این دیدار که روز شنبه (۲۳ اسد) در کاخ سپیدار برگزار شده بود، رهبران و شخصیت‌های سیاسی، در کنار ابراز حمایت از برنامه‌ها و دیدگاه‌های اخیر رییس اجرایی، بر تطبیق بی‌قید و شرط مواد توافق‌نامه سیاسی و عملی شدن اصلاحات در نظام تأکید ورزیدند.

در این دیدار، انجنیر محمد خان و حاجی محمد محقق معاونان ریاست اجرایی، صلاح‌الدین ربانی وزیر خارجه، استاد عظامحمد نور والی بلخ، سترجنرال بسم‌الله محمدی، امرالله صالح، داکتر عبدالصیر انور، محمد ناطقی، میرویس یاسینی و نصرالله ارسلاهی اشتراک کرده بودند.

در این حال، فرمانده کل نیروهای خارجی و سفرای برخی از کشورهای غربی نیز به دیدار عبدالله عبدالله رفته‌اند. همچنان ارگ ریاست جمهوری دیروز، حنیف اتمر و سلام رحیمی را به کاخ سپیدار فرستاده بود. ریاست اجرایی می‌گوید که یگانه گزینه برای ادامه کار حکومت وحدت ملی،

دادستانی کل:

به زودی مرکز عدلی و قضایی مبارزه با فساد کار خود را آغاز می‌کند

دادستانی کل کشور می‌گوید که تمام تعینات و تجهیزات مرکز عدلی و قضایی مبارزه با فساد تکمیل شده و تاچند روزدیگر این مرکز آغاز به فعالیت می‌کند.

بصیر عزیززی، سخنگوی دادستانی کل روز گذشته در کنفرانس خبری گفت: در ماه گذشته مرکز عدلی و قضایی مبارزه با فساد که از سوی رییس جمهور رسماً افتتاح شد از ان زمان تاکنون ما مصروف استخدام کارمندان این مرکز بودیم که قضات را از دادگاه عالی، پولیس وارگان های کشفی را از وزارت داخله و سارنوالی اختصاصی را از اداره لوی سارنوالی دراین مرکز تعین کردیم .

وی تأکید کرد که تعینات از تمام نهاد ها تکمیل شده، وسایط و تجهیزات هم آماده شده و ساختمان این مرکز نیز آماده شده تا چند روز دیگر این مرکز در حضور رسانه ها فعال شده و بعد از آن تمام پرونده های مبارزه با فساد اداری بررسی می شود.

آقای عزیززی می‌گوید که پس از فعال شدن این مرکز تمامی افرادی که در گذشته و در حال قانون رانقض کرده باشند مورد پیگرد عدلی و قضایی قرار می گیرد و قانون بالای همه افراد به طور یک سان تطبیق می شود.

همچنین آقای عزیززی ازتبدیل و تغییرات افراد دراداره دادستانی کل خبر داد.

وی گفت که به تاژگی ۱۵۵ نفر ازدانشجویان که از رشته حقوق وشرعیات فارغ شدند در پروسه آزاد در امتحان شرکت کردند دراداره دادستانی کل تقرر یافتند.

وی افزود: ۵۵ تن از روسای ارشد و ۲ معاون

دادستانی به تازه گی تقرر یافته است که در مجموع ۲۵۰ تن جدیداً دراداره دادستانی کل راه یافتند.

عزیززی گفت که در استخدام این افراد اصل شایسته سالاری در نظر گرفته شده و هیچ گونه تقلبی کاری در میان نبوده است.

سخنگوی دادستانی کل از ایجاد یک معاونت خاص در اداره دادستانی کل کشور خبر داد که این معاونت در راستای مبارزه باخشونت علیه زنان فعالیت خواهد داشت.

عزیززی می‌گوید که امیدوار است دادستانی در ۳۴ ولایت کشور ریاست مبارزه با خشونت علیه زنان نیز فعالیت کند.

وی تأکید کرد که رهبری دادستانی کل در نظر دارد تا نقش زنان را در این اداره افزایش داده و تا آخر امسال ۱۷درصد کارمند خانم دراین اداره گماشته شود.

محمد حیدری

در اوایل قرن پیشین، هنگامی که هنوز سلاطین منچو سعی می‌کردند وضع خود را تثبیت کرده و افکار عمومی را جلب کنند، فرمانی صادر شد که طبق آن رسم امتحانات قدیم و کتب کنفوسیوس منسوخ گردید و به جای آن، اصول تمرینات و تعلیمات نو بر طبق سیستم‌های تربیتی جدید مقرر گشت. ولی پس از چندی، ناگزیر فرمانی دیگر در سال ۱۹۰۶ صادر شد که تقدیم کردن قربانی به روان آن حکیم را در عرض قربانی‌ها به پیشگاه آسمان و زمین قرار می‌داد. اما این امر، تأثیری در قلب‌های عامه مردم نکرد و از بروز انقلاب و شورش نتوانست جلوگیری کند و عاقبت کار، منتج به سقوط سلطنت منچوها و استقرار حکومت جمهوری گردید.

از ۱۹۱۱، مذهب پرستش کنفوسیوس به‌طور رسمی و دولتی رو به انحطاط و نقصان نهاد و دیگر در معبد و محراب مرمین معروف شهر پکن، خاقانی وجود نداشت که مراسمی به‌جا آورده شود. رفته رفته آن معابد باستانی، در معرض فراموشی قرار گرفت و در اطراف صحن و دیوارهای آن‌ها، گیاهان هرز رویید و در آن میان جز معبد مخصوص میلاد کنفوسیوس، مابقی همه متروک ماند.

از انقلاب ۱۹۱۱ به بعد، برای مذهب کنفوسیوس روزگاری نامطلوب روی نمود. دولت جمهوری چین در قانون اساسی خود، آزادی عقیده و مذهب را برای عموم مقرر داشت و از آن پس دیگر امیدى به بازگشت آیین کنفوسیوس در مقام مذهب رسمی دولتی وجود نداشت، اما هنوز هم بعضی آثار و علائم امیدواری برای بازگشت به دستگاه حکومت وجود داشت.

حزب ملی چین (کومین تانگ) با آن‌که خود را درباره مذهب بی‌طرف و بی‌علاقه اعلام می‌کرد، ولی اصول هشت‌گانه که پایه مبادی اخلاقی آن حزب شمرده می‌شد، از تعالیم کنفوسیوس اقتباس شده بود و عبارت بود از: وفا، شفقت، احسان، رافت، امانت، عدالت، تناسب و صلح. وقتی که در سال ۱۹۳۴ "چیانگ کای چک"، جنبش معروف ملی خود را به نام "جنبش زنده‌گانی جدید" آغاز نهاد، اثر فرهنگ و مذهب کنفوسیوس در آن نمایان بود. چهار قاعده "لی" یا ادب، "ای" یا عدالت و فضیلت، "لین" یا امانت و "شیه" یا حیات و عزت نفس، چهار اصل اساسی نهضت مذکور شناخته گردید. ولی آن در حقیقت، احیای اخلاق و آداب عمومی ملی شمرده می‌شد و با آیین کنفوسیوس به‌طور اختصاصی، نسبتی نداشت. چنان که در

کمونیسته‌ها

بر آن بودند که

زنده‌گی چینی‌ها و سبک

اندیشه آن‌ها تا به امروز - پیش

از انقلاب کمونیستی - مبتنی بر

فیودالیسم و بورژوازی و دارای

فرهنگ ارتجاعی بوده است و فقط

حالا به سوی یک فرهنگ انقلابی

سوسیالیستی و دموکراتیک سیر

می‌کند و بر اساس این مقدمات،

کنفوسیوس را فردی مرتجع و

طرفدار اریستوکراسی می‌دانند.

آنان، بودیسم را مذهب اجنبی

می‌شمارند که از مملکت بیگانه

به چین نفوذ کرده و قابل به یک

نظریه غلط و اندیشه خطاست که

عبارت است از عقیده به «انتقال

روح»؛ بودیسم انسان را به

بیهوده‌گی دعوت می‌کند و به

دریای اوهام و خیالات

باطل می‌اندازد

و شکوفایی و هماهنگی را می‌توان در میزبانی چین برای المپیک ۲۰۰۸ مشاهده کرد.

آنگ در چین مدرن کنفوسیوس

سال ۱۹۳۷، دولت در شهر نانکینگ معبدی عظیم و مرتفع بنا کرد و آن را محراب و عبادت‌گاه ملی مردم چین اعلام نمود. در بالای آن، نام کنفوسیوس بود و در جلوی آن، تندیس و نیم‌تنه دکتر سون یات سن، پدر چین جدید را از مرمر ساخته و نصب کرده بودند. برفراز ستون‌های آن معبد، تصاویر عالمان بزرگ غرب مانند نیوتن، پاستور، لاووازیه، گالیله، جیمز وات، لرد کلونین، دالتن و بنجامین فرانکلین را نقش نمودند و این امر معنی می‌داد که چین از این پس، جامع افکار قدیم و جدید هر دو است.

پس از ورود کمونیسم، اوضاع و احوال ادیان و عقاید ملی در چین منقلب شد. آن‌ها به دنبال ساختن چین نوین بودند. آن‌ها نه تنها سبک زنده‌گی اجتماعی و اقتصادی مردم چین را عوض کردند، بلکه سبک فکر و اندیشه خلق را نیز به سوی فلسفه ماتریالیسم سوق دادند. آن‌ها سراسر تاریخ فلسفی و مذهبی چین را به سبک مذاق خود تغییر دادند.

کمونیسته‌ها بر آن بودند که زنده‌گی چینی‌ها و سبک اندیشه آن‌ها تا به امروز - پیش از انقلاب کمونیستی - مبتنی بر فیودالیسم و بورژوازی و دارای فرهنگ ارتجاعی بوده است و فقط حالا به سوی یک فرهنگ انقلابی سوسیالیستی و دموکراتیک سیر می‌کند و بر اساس این مقدمات، کنفوسیوس را فردی مرتجع و طرفدار اریستوکراسی می‌دانند. آنان، بودیسم را مذهب اجنبی می‌شمارند که از مملکت بیگانه به چین نفوذ کرده و قابل به یک نظریه غلط و اندیشه خطاست که عبارت است از عقیده به «انتقال روح»؛ بودیسم انسان را به بیهوده‌گی دعوت می‌کند و به دریای اوهام و خیالات باطل می‌اندازد.

بالاخره از قرن ۱۶ میلادی تا کنون، مقدمات تنویر افکار و روشنایی اذهان مردم چین شروع شده و نیز فلسفه مادی و انکار ذات الوهیت، اندک اندک در اذهان رشد و نمو یافته و راه را برای ظهور فلسفه کمونیسم مائو تسه تونگ، هموار و مردم آن سرزمین را مستعد قبول افکار جدید کمونیسم ساخته است. چین در سال‌های اخیر نشان داده که می‌تواند میان گذشته و حال خود تناسبی موفق به وجود آورد به نحوی که در همه عرصه‌ها - به خصوص اقتصادی - هماهنگی ایجاد کند. اوج این رشد

بخش سوم و پایانی

استخوان شکسته چه گونه خود را ترمیم می‌کند؟

سندرم کمپارتمان (Incompartment) وضعیتی است که در آن عضله آسیب‌دیده متورم شده و مانع رسیدن اکسیژن به بافت پُرفشار می‌شود. اگر اکسیژن کافی به بافت عضله نرسد، تورم ادامه می‌یابد تا این‌که عضله صدمه دیده و به دنبال آن می‌میرد. هنگامی که بخشی از لخته خونی در محل شکسته‌گی گسیخته و جدا می‌شود، ممکن است به سمت ریه حرکت کرده و مسیر رگ ریه را مسدود کند و امبولی ریوی اتفاق بیفتد. این وضعیت به ویژه در شکسته‌گی ران و لگن شایع است و مسوول یک‌سوم از مرگ‌های ناشی از شکسته‌گی ران در نظر گرفته می‌شود.

با توجه به این احتمالات، پزشک با اقدامات زیر از جوش خوردن مناسب استخوان شکسته مطمئن می‌شود:

تشخیص: در اولین قدم پزشک مشخص می‌کند آیا شکسته‌گی اتفاق افتاده است یا خیر. اگر شکسته‌گی اتفاق افتاده باشد، شدت آسیب را ارزیابی می‌کند. مراحل درمانی زیر بسته‌گی به پزشک دارد که دقیقاً وضعیت را بررسی می‌کند. پزشک معمولاً با معاینه بیمار و تصاویر پرتوی ایکس از ناحیه آسیب دیده، ارزیابی خود را انجام می‌دهد.

بی‌حرکت کردن: همان‌طور که بدن نقش خود را برای سر جای خود نگه داشتن استخوان‌های شکسته و محدود کردن حرکت ایفا می‌کند، پزشک نیز باید از بابت موقعیت مناسب استخوان‌ها مطمئن شود و سپس ناحیه آسیب دیده را با آتل، قالب (گچ گرفتن)، بریس یا اسلینگ (آتل مخصوص دست) بی‌حرکت کند. چون ممکن است شکسته‌گی نیاز به جا انداختن و ردیف کردن استخوان‌ها داشته باشد، ممکن است برای کاهش موقتی درد به استفاده از بی‌حسی موضعی یا بیهوشی نیاز باشد.

کشش: همیشه بی‌حرکت کردن برای جوش خوردن درست استخوان کافی نیست. در موارد شکسته‌گی پیچیده (مانند شکسته‌گی چندتکه) ممکن است نیاز به استفاده از وزنه، طناب و قرقره باشد که دایماً دست یا پای شکسته را بکشد تا کم‌کم در وضعیت مناسب خود قرار بگیرد.

جراحی: بیشتر شکسته‌گی‌ها بدون جراحی درمان می‌شوند، اما در برخی از آسیب‌ها باید پزشک استخوان آسیب‌دیده را به روش تهاجمی (جراحی) درمان کند. گاهی اوقات پزشک برای خارج کردن مواد خارجی یا قطعات استخوان، باید جراحی انجام دهد. بهترین راه ثابت کردن برخی شکسته‌گی‌ها این است که از طریق جراحی استخوان‌ها را به یک میله فلزی (معمولاً پلاتین) پیچ کنند. برخی از شکسته‌گی‌ها مانند آن‌هایی که در ران و مفاصل اتفاق می‌افتند، ممکن است جایگزین‌های مصنوعی لازم باشند.

توان بخشی: بی‌حرکت کردن استخوان که برای برداشتن فشار از روی استخوان در حال التیام انجام می‌شود و برای بهبودی لازم است، در عین حال عضلات پیرامون را نیز بی‌حرکت می‌سازد و این منجر به از دست رفتن حجم، قدرت و انعطاف‌پذیری عضلات می‌شود. برنامه ورزشی ویژه به فرد امکان می‌دهد به تدریج دست یا پای بهبودیافته جدید خود را بدون خطر آسیب مجدد، توان بخشی نماید.

انواع شکسته‌گی‌ها

ساده‌ترین شکسته‌گی که همه افراد ترجیح می‌دهند شکسته‌گی‌شان از آن نوع باشد، شکسته‌گی ساده است. همان‌طور که از نام آن مشخص است، در این شکسته‌گی استخوان تنها از یک ناحیه می‌شکند و هیچ آسیب دیگری اتفاق نمی‌افتد. شکسته‌گی‌های دیگر عبارتند از:

شکسته‌گی باز: استخوان شکسته، پوست را سوراخ کرده است؛

شکسته‌گی در هم فرو رفته: یک انتهای استخوان شکسته وارد استخوان دیگر شده است؛

شکسته‌گی چندتکه: بخشی از استخوان به چند تکه خرد شده است؛

شکسته‌گی ترکیبی: استخوان کودک که خم شده و ترک می‌خورد اما نمی‌شکند؛

شکسته‌گی کنده شدن: انقباض قدرتمند عضله استخوان تاندون (زردپی) را محکم کشیده و شکسته‌گی ایجاد می‌کند؛

شکسته‌گی پاتولوژی: استخوان به واسطه بیماری ضعیف شده و با وارد آمدن ضربه‌ی ضعیف می‌شکند.

ستیزه‌چاری با ادبیات

گفتاری از جورج اورول

موسیقی و نقاشی و معماری هر چه باشد، این نکته - که کوشیده‌ام نشانش دهم - یقینی است که اگر آزادی از میان برود، ادبیات هم محکوم به مرگ است و سرنوشت اسفباری خواهد داشت. نه تنها سرنوشتی اسفبار در هر کشوری که ساختاری توتالیتر دارد در کمین ادبیات است، بلکه هر نویسنده‌ی هم که روی به دیدگاه‌های توتالیتری بیاورد، و برای تعقیب و آزار نویسنده‌گان دیگر و جعل واقعیات بهانه و عذری بتراشد، سرنوشتی جز این نخواهد داشت که دیگر نویسنده به حساب نیاید و این وجه از زنده‌گی‌اش ویران و تباه شود. هیچ راه برون‌رفتی از این وضع وجود ندارد. هیچ نطق آتشینی علیه «فردگرایی» و علیه «برج عاج» و هیچ شعار به ظاهر زاهدمنشانه‌ی (با این محتوا که به فردیت واقعی فقط زمانی می‌توان رسید که فرد خودش را با جماعت یکی کند) نمی‌تواند از پس این واقعیت برآید که فکر خریداری شده، فکر ضایع و تباهی است. اگر خودانگیخته‌گی مجال و میدان نیابد، آفرینش ادبی ممکن نمی‌شود، و خود زبان بدل به چیزی کاملاً متفاوت از آنی که اکنون هست می‌شود، و آن‌گاه باید یاد بگیریم که خلاقیت ادبی را از صداقت روشن‌فکری جدا کنیم. در حال حاضر، ما فقط می‌دانیم که تخیل، مانند برخی از جانوران وحشی، نمی‌تواند در اسارت به حیات ادامه دهد. هر نویسنده و روزنامه‌نگاری که منکر این واقعیت شود، در نهایت خودش را با دست خودش نابود می‌کند.

همه بخش‌های اندیشه خواهد شد. فعلاً دولت توتالیتر روسیه دانشمندان را تحمل می‌کند، چون سخت به آن‌ها نیاز دارد. حتا در آلمان نازی بر دانشمندان، منهای دانشمندان یهودی، سخت نمی‌گرفتند و دانشمند جماعت، در کل، مخالفتی جدی هم با هیتلر نداشتند. در این مرحله از تاریخ، حتا مستبدترین حاکمان مجبورند واقعیت فیزیکی را به حساب آورند، تا حدودی به دلیل نیمه‌جانی که عادات لیبرالی تفکر دارند، و تا حدودی به دلیل نیازشان برای آماده شدن و تدارک دیدن جنگ. تا زمانی که نتوان واقعیت فیزیکی را نادیده گرفت و تا زمانی که مثلاً برای طراحی و ساختن هواپیما ناچارند قبول کنند دو دوتا می‌شود چهار، دانشمندان کارکرد مفیدی دارند و حتا می‌شود مقدار معینی آزادی به آن‌ها داد. دانشمندان بعدها از خواب غفلت بیدار خواهند شد، یعنی زمانی که دولت توتالیتری تثبیت شده و جای پایش را محکم کرده است. در این فاصله، دانشمندان اگر

می‌خواهند صداقت علمی محفوظ بماند، وظیفه‌شان این است که نوعی هم بسته‌گی با نویسنده‌گان و همکاران ادبی‌شان داشته باشند، نه این‌که بی‌اعتنا از کنار مطلب بگذرند و بگذارند تا در دهان نویسنده‌گان را ببندند یا به خودکشی سوق‌شان دهند و روزنامه‌ها دایماً و به شکل سیستماتیک حقایق را وارونه جلوه دهند. اما وضع علوم طبیعی و فیزیکی یا

ساختار دولت را به خطر بیندازد. با ادبیاتی هم که از پیش مانده است، کاری جز این نخواهند کرد که یا معدوم‌شان خواهند کرد یا به کلی از نو آن‌ها را خواهند نوشت طوری که با اهداف آن‌ها بخوانند. فعلاً توتالیترسیم هیچ جا به پیروزی کامل و نهایی نرسیده است. جامعه ما هنوز کلاً لیبرالی است. برای استفاده از حق آزادی بیان در این‌جا باید با فشارهای اقتصادی و بخش عمده‌ی افکار عمومی جنگید، اما فعلاً نیازی به جنگیدن با نیروهای اطلاعاتی و پولیس مخفی نیست. ما می‌توانیم هر حرفی را بزنییم و هر نوشته‌ی را منتشر کنیم، البته به شرطی که حاضر باشیم، زیرجلگی این کار را بکنیم. اما آن‌چه بیش از هر چیز شوم و نحس است، چنان‌که در ابتدای مقاله گفتم، این است که دشمنان آگاه آزادی دقیقاً همان کسانی هستند که قاعدتاً باید آزادی بیش از همه برای‌شان مهم باشد. توده‌ انبوه مردم اصلاً کاری به این کارها ندارند و آزادی بیان و آزادی اندیشه جزو دغدغه‌های‌شان نیست. آن‌ها موافق تعقیب و پیگرد بدعت‌گذاران و مرتدان نیستند، اما در عین حال حاضر هم نیستند متحمل زحمت دفاع از آن‌ها شوند. عوام در آن واحد هم عاقل‌تر و هم کودن‌تر از آن هستند که رو به سوی نگرش توتالیتری بیاورند. حمله آگاهانه و مستقیم به شرافت روشن‌فکری، از ناحیه خود روشن‌فکران صورت می‌گیرد.

بسیار محتمل است که روشن‌فکران طرف‌دار روسیه، اگر پیش‌تر مقهور اسطوره روسی سوسیالیسم واقعاً موجود نشده‌اند، مقهور اسطوره‌ی بسیار مشابه آن اسطوره بشوند. اما به هر حال، اسطوره روسی سر جای خودش هست و بوی گند فساد که به بار می‌آورد، به مشام می‌رسد. آدم وقتی می‌بیند که افراد بسیار تحصیل‌کرده و فرهیخته با بی‌اعتنایی از کنار سرکوب و تعقیب و آزار می‌گذرند، حیران می‌ماند که بیشتر از کلبی مسلکی آن‌ها به خشم بیاید یا از کوه‌بینی‌شان. مثلاً بسیاری از دانشمندان از ستایش‌گران بی‌چون و چیرای اتحاد جماهیر شوروی هستند. آن‌ها ظاهراً فکر می‌کنند که نابود کردن آزادی‌ها اهمیتی ندارد، البته تا زمانی که به کار تخصصی آن‌ها لطمه‌ی نزنند و آن‌ها بتوانند کار علمی خودشان را پی بگیرند. اتحاد جماهیر شوروی کشوری است بزرگ و پهناور که به سرعت در حال پیشرفت است و نیاز فراوانی به کارگران علمی دارد و برای همین، رفتارشان با آنان سخاوتمندانه است. اگر این کارگران علم به موضوعات خطرناکی نظیر روان‌شناسی نپردازند، در شوروی جزو آدم‌های ممتاز و برخوردار از مزایای فراوان هستند. از سوی دیگر، نویسنده‌گان شریرانه مورد تعقیب و آزار هستند. البته نویسنده‌گان خودفروخته‌ی نظیر ایلیا ارنبورگ یا آکسی تالستوی پول‌های هنگفتی می‌گیرند، اما در مقابل آن ارزشمندترین چیز برای یک نویسنده - آزادی بیان - را از دست می‌دهند. دست‌کم برخی از دانشمندان انگلیسی که این‌همه با شور و شوق از فرصت‌های طلایی برای دانشمندان در اتحاد شوروی سخن می‌گویند، قدرت درک این مطالب را دارند. اما ظاهراً با خودشان می‌گویند: «در روسیه نویسنده‌گان تحت تعقیب و آزار هستند، اما به من چه؟ من که نویسنده نیستم.» آن‌ها درک نمی‌کنند که هر حمله‌ی به آزادی فکر و اندیشه، و به مفهوم حقیقت عینی، تهدیدی است که در درازمدت دامن‌گیر

روزنامه‌ها به احتمال قوی تا زمانی که تلویزیون کاملاً جای‌شان را بگیرد حیات خواهند داشت، اما سوای روزنامه‌ها حتا امروزه بسی جای تردید است که توده عظیم مردم در کشورهای صنعتی احساس نیاز به هر نوعی از ادبیات داشته باشند. آن‌ها به هر حال رغبتی ندارند که همان‌قدر که وقت‌شان را صرف انواع تفریحات می‌کنند، وقتی هم صرف خواندن رمان و داستان و هر نوع کتاب ادبی و هنری کنند. احتمالاً فلم و سینما و تولیدات رادیویی، رمان و داستان را کاملاً از میدان به‌در خواهد کرد. البته شاید انواعی از رمان‌ها و داستان‌های احساساتی بسیار نازل که محصول فرآیندی هستند که خلاقیت آدمی را به حداقل می‌رسانند، دوام بیاورند.

احتمالاً این فراتر از قدرت خلاق و مهارت بشر نیست که ماشین‌های نویسنده درست کند. اما این فرآیند مکانیزاسیون را هم‌اکنون هم می‌توان در صنعت فلم و رادیو دید که یا تبلیغاتی هستند یا در حد روزنامه‌های زرد. مثلاً فلم‌های کمپانی دیسنی عملاً در فرآیندی کارخانه‌ی تولید می‌شوند، یعنی بخشی از کار را ماشین‌آلات انجام می‌دهند و بخشی دیگر را گروهی از هنرمندان که سبک فردی‌شان را تابع آن بخش مکانیکی تولید کرده‌اند. برنامه‌های رادیویی را هم گروهی قلم به مزد می‌نویسند و موضوع هم پیشاپیش از بالا به آن‌ها دیکته می‌شود. حتا با این حال باز آن‌چه این گروه قلم به مزد می‌نویسند، مطالب خامی به حساب می‌آیند که تهیه‌کننده‌گان برنامه‌ها و سانسورچی‌ها با کارد سلاخی به جان‌شان می‌افتند تا شکل دل‌خواه خودشان را به آن مطالب بدهند. وضع کتاب‌ها و جزوه‌های بی‌شمار سفارشی دولت هم، بهتر از تولیدات آن قلم به مزدهای رادیو نیست. حتا ماشینی‌تر از همه این‌ها، تولید داستان‌های کوتاه، پاورقی‌ها و شعرهایی است که در نازل‌ترین مجلات به چاپ می‌رسند. روزنامه‌ها و مجلاتی نظیر «رایتر» پر از تبلیغ مدارس ادبی است، که همه آن‌ها در ازای فقط چند شیلینگ درون‌مایه‌های حاضر و آماده به شما می‌فروشند. برخی حتا در کنار درون‌مایه سطور آغازین و پایانی هر فصل را هم برای‌تان می‌نویسند. برخی دیگر یک نوع فرمول جبری هم در اختیارتان می‌گذارند که با استفاده از آن می‌توانید خودتان درون‌مایه‌هایی بسازید. برخی دیگر بسته‌های کاردتی می‌فروشند که حاوی شخصیت‌ها و موقعیت‌هایی هستند که شما کافی است برشان بزنید تا به شکل اتوماتیک داستان‌هایی بدیع از دل‌شان بیرون بیاید. احتمالاً در ادبیات جوامع توتالیتری هم، اگر هنوز نیازی به ادبیات باشد، ادبیات به همین شکل تولید خواهد شد. تخیل و حتا آگاهی، تا جایی که ممکن است، از فرآیند نوشتن حذف خواهد شد. خطوط عمده کتاب‌ها را بوروکرات‌ها طراحی خواهند کرد و آن‌قدر دست به دست خواهند چرخید و حذف و اضافه خواهند شد که در پایان هیچ فردیتی در آن‌ها وجود نخواهد داشت و شبیه ماشین‌های فوردی خواهند شد که در پایان خط مونتاژ بیرون داده می‌شوند. لازم به گفتن نیست که چنین کتاب‌ها و نوشته‌هایی، آشغال محض خواهند بود، چون هر چیزی که آشغال محض نباشد می‌تواند

مترجم: خشایار دیهیمی

اگر خودانگیخته‌گی مجال و میدان نیابد، آفرینش ادبی ممکن نمی‌شود، و خود زبان بدل به چیزی کاملاً متفاوت از آنی که اکنون هست می‌شود، و آن‌گاه باید یاد بگیریم که خلاقیت ادبی را از صداقت روشن‌فکری جدا کنیم. در حال حاضر، ما فقط می‌دانیم که تخیل، مانند برخی از جانوران وحشی، نمی‌تواند در اسارت به حیات ادامه دهد. هر نویسنده و روزنامه‌نگاری که منکر این واقعیت شود، در نهایت خودش را با دست خودش نابود می‌کند

کابوسی سقوط هلمند

محاصره لشکرگاه مردم را نگران کرده است

ابوبکر صدیق

در ولایت هلمند در پهلوی جنگ نظامی، جنگ سیاسی و تبلیغاتی جریان دارد.

برخی از اعضای شورای ولایتی هلمند با بیان این مطلب به روزنامه ماندگار می‌گویند که دولت در مهارسازی جنگ تبلیغاتی ولایت هلمند ناکام بوده است.

اما، برخی از نماینده‌گان مردم هلمند در مجلس نماینده‌گان می‌گویند: برخی از ولسوالی‌های هلمند مانند ولسوالی موسا قلعه، نوزاد و بغران از سه سال به این طرف به دست طالبان قرار دارد؛ در ولسوالی‌های گرمسیر، ناوه و مارجه جنگ جریان دارد و شهر لشکرگاه مرکز هلمند در محاصره قرار گرفته است.

یک مقام دولتی در هلمند که نخواست در این گزارش از او نام برده شود، به روزنامه ماندگار می‌گوید: جنگ ولایت هلمند جنگ میان بزرگان و رهبران مردم هلمند است، هر وکیل و زورمند در ولایت هلمند برای خود یک فرمانده امنیه، ولسوال و رییس امنیت را تعیین کرده که زور والی به هیچ یک از آنان نمی‌رسد.

به گفته این منبع، هر وکیل پارلمان، زورمند و فرماندهان پیشین در این ولایت، فردی را به اساس روابط در پست دولتی به عنوان رییس امنیت، ولسوال و فرمانده امنیه تعیین کرده و باعث شده که کارها سلیقه‌یی شوند و عدم هماهنگی در میان ادارات به‌وجود آید.

این منبع جنگ هلمند را بیشتر تبلیغات دشمن خوانده و آن را موثر به چوکی و جاه طلبی برخی افراد عنوان کرد.

اما، عبدالحی آخندزاده نماینده مردم هلمند در مجلس نماینده‌گان در مصاحبه با روزنامه ماندگار می‌گوید: بیشتر ساحات هلمند در دست طالبان قرار دارد و جنگ در ولسوالی‌های گرمسیر، ناوه و نزدیک شهر لشکرگاه جریان دارد، برخی ساحات نزدیک شهر لشکرگاه مرکز هلمند و سرک عمومی هلمند کندهار در دست طالبان است.

آقای آخندزاده می‌افزاید: نبرد میان نیروهای امنیتی و طالبان در نزدیکی شهر لشکرگاه به شدت جریان دارد، در این جنگ شمار زیاد مردم ملکی متضرر و آواره شده‌اند و مردم لشکرگاه نیز نگران هستند که شهر سقوط کند.

به گفته او، برخی از ولسوالی‌های مانند موسا قلعه، نوزاد، بغران و دیشو از سه سال به این طرف به دست طالبان قرار دارد؛ در ولسوالی‌های گرمسیر، ناوه، مارجه جنگ جریان دارد و شهر لشکرگاه مرکز هلمند در محاصره است.

این نماینده مردم هلمند تصریح کرد: مدیریت جنگی نیروهای امنیتی در ولایت هلمند ضعیف است و در چند روز نبرد با گروه تروریستی طالبان در این ولایت دست‌آوردی نداشته‌اند و جنگ در حالت دفاعی قرار دارد. وقتی طالبان به ولسوالی ناوه هجوم آوردند، نیروهای امنیتی تنها توانستند که از فرماندهی امنیه و ولسوالی دفاع کنند و در حال حاضر بیشتر ساحات ولسوالی‌های ناوه و گرم سیر در دست طالبان قرار دارد.

آقای آخندزاده بیان کرد که نیروهای جنگی کافی حتما که شش برابر تروریستان در ولایت هلمند مستقر اند، پرسونل جنگی این ولایت ۱۸ هزار ارتش ملی، ۱۳ هزار پرسونل پولیس است؛ اما مدیریت و رهبری این نیروها درست صورت نمی‌گیرد.

آقای آخندزاده دولت مرکزی را به بی‌توجهی در ولایت هلمند متهم می‌کند و می‌گوید: بیشتر مسوولان در این ولایت به اساس روابط تعیین شده‌اند که توانایی مدیریت را ندارند و آنان با مردم هلمند هماهنگی بر قرار کرده نمی‌توانند.

آقای آخندزاده هم‌چنان اضافه کرد که تنها شهر لشکرگاه مرکز ولسوالی‌های گرمسیر، نادعلی و سنگین در دست دولت قرار دارد و سایر ساحات در دست طالبان است.

هم‌چنان، نعمت‌الله رسولی، فعال جامعه مدنی ولایت هلمند می‌گوید: بیشتر ساحات ولسوالی گرمسیر و

ساحات عینک ولسوالی ناوه که نزدیک‌ترین ساحه به لشکرگاه است در دست طالبان قرار دارد، شمار زیاد مردم همه روزه این ولایت را ترک می‌کنند و به ولایات هرات، کابل و قندهار آواره می‌شوند.

آقای رسولی افزود: بیجاه‌شده‌گان ولایت هلمند به مشکلات نبود و کمبود آب آشامیدنی و غذا دچار هستند و دولت به‌آن‌ها توجه نکرده است. در ولسوالی‌های کرشگ، نادعلی و گرمسیر جنگ به شدت جریان دارد.

به گفته این فعال مدنی هلمند، در عملیات اخیر قطعه کماندو ارتش در ولسوالی ناوه شمار زیاد از تروریستان کشته شده و نیروهای امنیتی پیش‌روی خوبی داشته‌اند.

او افزود که مدیریت جنگ در هلمند به شکل اساسی صورت نمی‌گیرد و هماهنگی در بین نهادهای امنیتی در این ولایت ضعیف است.

آقای رسولی تصریح کرد که اگر به ولایت هلمند توجه نشود، لشکرگاه مرکز این ولایت سقوط خواهد کرد.

از سویی هم، راضیه بلوچ عضو شورای ولایتی هلمند می‌گوید: در ولسوالی‌های ناوه، ناد علی و گرمسیر جنگ به شدت جریان دارد و چند روز پیش حتما امکان سقوط ولایت هلمند نیز وجود داشت و این جنگ‌های پای مسوولان درجه یک امنیتی را به ولایت هلمند کشانید و تنها مرکز ولسوالی‌های ناوه، مارجه و گرمسیر در دست دولت است و سایر ساحات آن در دست طالبان قرار دارد.

بانو بلوچ افزود: چند روز پیش حتما مرکز ولسوالی مارجه و فرماندهی آن ولسوالی برای چند ساعت به دست طالبان افتاد؛ اما در حال حاضر وضعیت نیروهای حکومتی در این ولایت بهتر شده است.

به گفته این عضو شورای ولایتی هلمند، مدیریت جنگ در ولایت هلمند ضعیف نیست؛ اما تبلیغ دشمن در این ولایت باعث ضعف روحیه نیروهای دولتی شده است.

او گفت در پهلوی جنگ نظامی، یک جنگ سیاسی و تبلیغاتی در این ولایت جریان دارد که دولت در خنثا سازی آن کم آمده است.

این عضو شورای ولایتی هلمند، عدم هماهنگی را میان ادارات هلمند چالش برانگیز خوانده می‌گوید: پست‌های دولتی در ولایت هلمند توسط افراد به اساس روابط اعمال شده است.

طالبان مکاتب زادگاه

غنی را بستند

مسوولان در وزارت معارف ولایت لوگر می‌گویند که طالبان تمام ۷ مکتب روستای سرخاب ولسوالی محمدآغه - روستای پدری رییس جمهور غنی - را بسته‌اند. شاهپور عرب، رییس معارف لوگر می‌گوید، از میان این مکتب‌ها سه باب دخترانه و پنج باب دیگر پسرانه بوده‌اند.

آقای عرب می‌گوید که صبح روز شنبه ده‌ها تن از نیروهای طالبان به روستای سرخاب هجوم آوردند. به گفته رییس معارف لوگر طالبان دانش‌آموزان و آموزگاران مکتب‌های این روستا را تهدید به مرگ کردند و تمام مکتب‌ها را بستند.

عرب می‌گوید، در این مکتب‌ها حدود دو هزار دانش‌آموز مصروف آموزش بودند.

مطیع‌الله صادق، فرمانده پولیس ولسوالی محمدآغه در گفت‌وگویی با سلام‌وطندار این خبر را تأیید می‌کند، اما می‌گوید که تاکنون در این باره جزئیات بیشتری در دست نیست. باشنده‌گان سرخاب هم با تأیید این موضوع از بسته‌شدن یک شفاخانه نیز از سوی طالبان در این روستا خبر می‌دهند. افراد طالبان تاکنون در این باره چیزی نگفته‌اند.

د ملی امنیت شورا: د حافظ سعید وژل به د داعش ډلې د جرړې ایستلو پیلامه وي

د ملي امنیت شورا وايي د افغانستان او پاکستان لپاره د داعش ډلې د مشر حافظ سعید وژل به د دې ډلې د جرړې د ایستلو پیلامه وي.

د دې شورا ویاند ثواب غورځنگ وايي، د حافظ سعید وژل د ترهگری او په خاصه توگه د داعش په وړاندې د افغان حکومت او نړیوالو متحدینو جدیت او قوي اراده په ډاگه کوي.

د افغانستان د ملي امنیت شورا وايي د حافظ سعید وژل په دې معنی دي چې افغان حکومت او نړیوال ملگري یې د داعش او نورو ترهگرو ډلو له منځه وړلو ته کلک هوډ لري او دا ډلې به په بشپړه توگه ختموي.

د ملي امنیت شورا د ستراتیژیکو اړیکو رییس او ویاند ثواب غورځنگ د شنبې په ورځ ازادي راډیو ته وویل افغان حکومت تعهد لري چې د افغانستان خاوره له داعش پاکه کړي او د حافظ سعید وژنه د دې خبرې د اثبات یوه لویه پیلگه ده.

هغه زیاته کړه:

«د حافظ سعید وژل دا معنی لري چې د افغانستان حکومت او د افغانستان وسله وال پوځ او د افغان حکومت نړیوال متحدین د ترهگری ضد جگړه په خاصه توگه د داعش پر ضد جگړه کې جدي دي، د حافظ سعید له وژل کېدو سره د حکومت د ارادې قوت او شدت معلومېږي، د افغانستان حکومت متعهد دی د دې لپاره چې په افغانستان کې د داعش ټولې جرړې او د داعش اړوند ټولې ډلې او عناصر له منځه یوسي او د افغانستان پاکه خاوره له دې منحوسې ډلې پاکه کړي.»

بناغلي غورځنگ همداراز وویل د حافظ سعید په وژلو سره هغه خبرې باطله شوې چې گنې د افغانستان حکومت د داعش پر ضد په جگړه کې جدي نه دی.

د ملي امنیت شورا په داسې حال کې د افغانستان او پاکستان لپاره د داعش ډلې د مشر حافظ سعید د وژلو هرکلی کوي چې د سعید د وژلو خبره په پاکستان کې افغان سفیر حضرت عمر زاخېلوال روتیرز آژانس ته تایید کړې ده.

د امریکا دفاع وزارت هم ټېره ورځ ویلي چې د داعش ډلې مشر حافظ سعید د ننگرهار په کوټ ولسوالۍ کې د امریکا په هوایي حمله کې له خپلو څو مهمو کسانو سره وژل شوی دی.

که څه هم افغان چارواکو د حافظ سعید وژل د داعش د ختمولو لپاره په ښه نیت نیولی خو یوې امنیتی سرچینې ازادي راډیو ته ویلي چې داعش په افغانستان او پاکستان کې د حافظ سعید تر وژلو وروسته حسیب لوگری خپل نوی مشر ټاکلی دی.

اخوا یو شمېر پوځي کارپوهان د داعش د ډلې د مشر وژل د دې ډلې د ماتې د پیل او د هغو کسانو تر منځ د ویرې د خپرېدو لپاره مهم بولي چې له دې ډلې سره خواخوږي لري.

افغان کارپوه جاویدکوهرستاني ازادي راډیو ته وویل حافظ سعید له ترهگرو سره ژورې اړیکې لرلې او وژل یې هروروست داعش له ماتې سره مخ کوي.

هغه وايي:

«د دې لپاره چې حافظ سعید د قومي اړیکو د لرلو په اساس او د آی. اس. آی او په پاکستان کې د نورو ترهگرو ډلو په مرسته کولای شول چې داعش د رهبري په یوه سطحه کې خوندي وساتي، نو د سعید وژل کېدل د افغانستان په ختیځ کې د داعش ډلې د خواره واره کېدو سبب کېدای شي او هم به د هغو ټولو ترهگرو راتلل بند کړي چې له نورو سیمو په خاصه توگه له پاکستانه راتلل او له داعش سره به یوځای کېدل.»

بناغلی کوهرستاني وايي د حافظ سعید وژل نه یوازې دا ډله کمزورې کوي بلکې د افغان پوځیانو په وړاندې به یې مقاومت له صفر سره ضرب کړي.

فیسبوک نامه

شفیق الله شفیق

راه حل منازعات قومی-سیاسی چیست؟!

اغلب کشورهای چندپارچه و چند قومی که به شورش و تنش های تباری و سیاسی مواجه بودند، در نهایت به یکی از این دو راه حل رسیده اند.

۱- تجزیه: هر چند به قول ساموئل هانتینگتون تجزیه دولت ها در عرف و حقوق الملل، همان حساسیت طلاق زن و مرد در قرن هجدهم را دارا می باشد. از همین روی است که تجزیه یی کشورها کمتر حامی بین المللی پیدا می کند. از سویی دیگر، در برخی موارد تجزیه شماری از دولت ها، انجام زنده گی صلح آمیز و بی خشونت نداشته است. هندوستان و پاکستان نمونه یی ناکام در این زمینه گفته می شود. تقسیم شبه قاره، به دو دولتی که هویت دینی و مذهبی متفاوت پیدا کردند، تا اکنون با تنش های داخلی و بین المللی همراهی می شود. همین گونه تجزیه آسیای مرکزی به پنج دولت تباری نشان می دهد که به شدت پتانسیل خشونت های قومی را در خود پرورش می دهند. اگر چه طرح تجزیه برای کشوری مانند افغانستان از هر لحاظ منتهی دانسته می شود. چون پیچیده گی های قومی و داخلی این کشور نشان می دهد که هیچ گونه شرایط تجزیه را به دولت های جداگانه ندارد. حتا فدرالیسم (تجزیه سیاسی-داخلی) نیز نمی تواند به معنی پایان منازعات و تنش های تباری باشد. چون فدرالیسم شکل اقلیت و اکثریت را از نو در محلات آرایش می کند و تنازع سیاسی-قومی را از مرکز به سطح محلات تعمیم می بخشد.

۲- توافق و تقسیم قدرت: یکی از راه های مسالمت آمیز و کوتاه برای پایان درگیری ها و منازعات جناح های سیاسی-تباری معمولاً در کشورهای چندپاره و چند قومی، تقسیم و مشارکت در قدرت سیاسی است. هر چند تقسیم قدرت در محور قومیت، روند آمیزش توده ها و کتله های انسانی را آسیب می زند و پروسه ملت شدن را به تأخیر مواجه می سازد. اما شماری از دولت ها به خاطر پایان خشونت های قومی و مذهبی به دموکراسی انجمنی تن داده اند و همه جریان های سیاسی به مشارکت همدیگر تمکین کرده اند.

به همین لحاظ از دید من، آنچه با شرایط داخلی کشور ما و جهان کنونی انطباق دارد، اذعان بر وجود همدیگر و مشارکت عادلانه اقوام در قدرت سیاسی است. چون فرایند دولت-ملت سازی که در قرن نوزدهم و بیستم با شگردها و رفتارهای ادغام سازی و سرکوب توأم بود، اکنون با توجه به گسترش ارزش های دموکراسی و آگاهی شهروندان از حقوق بشر، لحاظ شده نمی تواند و نتیجه یی انحصار قدرت و کنارزدن های قومی ادامه نفرت انگیز و خشونت بار دارد. از همین روی، بایست رهبران سیاسی افغانستان، با تقسیم قدرت و صلاحیت ها خو و عادت پیدا کنند. تنش های و منازعات سیاسی را در چهارچوب قوانین و شکل گیری نظام سیاسی پاسخ گو و فراگیر حل نمایند که در این میان تعدیل نظام ریاستی به نظام پارلمانی یک گام مهم و بزرگ دانسته می شود.

محمود صیقل

فکر می کنم نبوغ سیاسی دولت مردان و ادعای چیز فیهمی نخبه گان کشور ما یک بار دیگر در آزمون بزرگ قرار گرفته است.

تجارب تلخ روزگار نشان می دهد که نادیده گرفتن تطبیق برخی از قوانین و موافقت نامه ها، تقلب کاری ها، وعده خلافی ها و شکستن قول و قرارها دیر یا زود مشکلاتی را به بار می آورد. خوب بود اگر از این تجارب تلخ می آموختیم و بازم در برابر آزمون های اضافی و تکراری خود و مردم و کشور خود را قرار نمی دادیم.

حال که یک بار دیگر در پای چالش های خودساخته قرار گرفته ایم، امیدوارم دور از بغض و عداوت و قوم گرایی و زبان گرایی و سمت گرایی و با رجوع به عقلانیت و اصل دولت داری هر چه زودتر در یک فضای آرام، صمیمی و فراگیر به مشکلات رسیده گی کرده و در تحکیم دستاوردها بکوشیم. برون از این، اوضاع خطیر امنیتی کشور و تحولات منطقه یی و جهانی تحمل هیچ چیز دیگر را نخواهد داشت. حفظ وحدت ملی و ثبات سیاست داخلی متضمن دوام موفقیت ما در سیاست خارجی خواهد بود.

ناهید فرید

فراموش نکرده ایم که آرامش پس از طوفان انتخابات ۹۳ فقط یک دلیل داشت: سران حکومت وحدت ملی پیمان بستند که به مأموریت های حکومت وحدت ملی پایبندند

و طی دو سال ملت را مطمئن خواهند ساخت که دیگر در تاریخ افغانستان، اقتضاح انتخابات ۹۳ تکرار نخواهد شد، دموکراسی واقعی در کشور حکم فرما خواهد شد و رأی مردم به جای تقلب سیستماتیک، تعیین کننده سرنوشت مملکت خواهد بود.

دو سال زمان کافی بود که حکومت افغانستان اراده خود را برای ریفرم، از طریق اصلاحات انتخاباتی، توزیع تذکره های هویت مردم افغانستان و برگزاری انتخابات پارلمانی نشان می داد. بی تفاوتی به این نیازهای اساسی به بهانه این که شرایط وطن حساس است، منفعت درازمدت مردم افغانستان را سخت خدشه دار کرد. غافل از این که این اعمال عمدی، شرایط را حساس تر می کند. ما خواهان اصلاحاتیم و در کنار هر حرکتی که منجر به اصلاح این سیستم فرسوده، تمامیت خواه و فاسد می شود، ایستاده ایم!

اقدام علیه تروریسم، خواسته مجدد امریکا از پاکستان

سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا ضمن تأکید بر اقدام بدون تبعیض علیه گروه های تروریستی، بار دیگر از پاکستان خواست تا فشار بر تروریست ها را افزایش دهد.

الیزابت ترودو، سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا گفت: از ارتباط گروه های مخالف دولت کابل و گروه تروریستی داعش در افغانستان آگاهییم و بی ثباتی در این کشور نیز به نفع پاکستان نیست.

او افزود: برای صلح پایدار در منطقه نیاز است تا پاکستان و کشورهای همسایه باید از مسابقه تسلیحاتی در حال رشد جلوگیری کنند و به حل و فصل جامع برسند.

به گفته سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا، پاکستان باید علیه همه گروه های تروریستی اقدامات لازم را انجام دهد.

ترودو اظهار داشت که فرمانده ارتش پاکستان بارها و بارها گفته است که خطرات به طور کلی باید از بین برود.

رسانه های پاکستانی چندی پیش به نقل از منابع دولت فدرال این کشور اعلام کرد که مقامات اسلام آباد با در نظر گرفتن وضعیت کشورشان پس از حمله پهبادی امریکا، خواسته واشنگتن مبنی بر اقدامات بیشتر علیه تروریست ها را نمی پذیرد.

جیو اردو، گزارش کرده بود که منابعی در دولت فدرال پاکستان گفته اند؛ مقامات اسلام آباد در حال تصمیم گیری و رأی زنی در مورد اظهارات مقامات واشنگتن پس از کشته شدن «ملا اختر منصور» رهبر سابق طالبان هستند.

مقامات عالی پاکستان با توجه با وضعیت این کشور پس از حمله پهبادی امریکا تصمیم گرفته اند که دیگر خواسته واشنگتن یا کشور دیگری مبنی بر اقدامات بیشتر را نمی پذیرند.

جیو اردو نوشت: مقامات اسلام آباد مسأله حمله پهبادی امریکا در خاک این کشور را با «بازاک اوباما» مطرح خواهند کرد که اسلام آباد در مورد قربانی ها علیه تروریسم و توقف کمک مالی نظامی کنگره این کشور هم چنین حملات پهبادی واشنگتن ملاحظاتی دارد.

گولن خواهان تحقیقات بین المللی درباره کودتای ترکیه شد

فتح الله گولن، خواهان تحقیقات بین المللی درباره کودتای نافرجام ۱۵ جولای در ترکیه شده و مجدداً اتهامات اردوغان علیه خود مبنی بر این که عامل این کودتا بوده را رد کرد.

فتح الله گولن، روحانی ترکیه یی مخالف رجب طیب اردوغان رئیس جمهور ترکیه که از او به عنوان عامل کودتای اخیر علیه دولت یاد می شود، در مقاله یی در روزنامه لوموند نوشت: «هر کسی که در کودتای اخیر ترکیه دست داشته باید بعد از یک محاکمه عادلانه مجازات شود.» گولن هم چنین متعهد شد که همکاری کاملی در تحقیقات درباره کودتای ترکیه داشته باشد تا مشخص شود او مغز متفکر این کودتا نبوده است.

گولن که رهبر جنبش خدمت (هیزمت) است، در این مقاله تأکید کرد که قاطعانه اتهامات مطرح شده علیه خود مبنی بر این که دستور کودتای ۱۵ جولای را داده، رد می کند.

او نوشته است: «من می خواهم یک کمیسیون مستقل بین المللی درباره این کودتا تحقیقات کند و با آن همکاری کامل خواهم داشت. اگر یک دهم اتهاماتی که علیه من در ترکیه مطرح شده ثابت شود، من به ترکیه بازخواهم گشت تا با شدیدترین مجازات روبه رو شوم.»

او در ادامه این مقاله عنوان کرد: این یک افترا است که من توانسته باشم از فاصله ده هزار کیلومتر دورتر از خاک ترکیه ارتش کشورم را وادار به یک کودتا علیه دولت کرده باشم.

او تصریح کرد: با این حال اگر سربازانی که مدعی حمایت جنبش هیزمت هستند در این کودتا دست داشته باشند، من بدون تردید می گویم، آن ها مجرمانی هستند که اتحاد و یک پارچه گی کشور را متزلزل کرده اند.

گولن نوشت که روابط نزدیکی با چندین تن از رهبران سابق ترکیه از جمله تورگوت اوزال، رئیس جمهور لیبرال سابق تا سلیمان دمیرل، جانشین محافظه کار او و هم چنین بولنت اجویت، نخست وزیر سوسیال دموکرات سال های ۱۹۹۹-۲۰۰۲ داشته است.

گولن تأکید کرد که اقدامات آن دسته از سربازانی که حامی جنبش هیزمت بوده اند، ممکن است تحت تأثیر جو موجود در ارتش بوده باشد و نباید اتهام آن ها را متوجه همه پیروان جنبش هیزمت کرد.

او در ادامه عنوان کرد: من از همه سیاست های رهبران سابق که با آن ها ارتباط داشته ام، حمایت کردم و آن ها نیز در ازای آن و هم چنین به سبب تلاش های جنبش من در گسترش امور آموزشی و اجتماعی به من احترام گذاشتند، اما مسأله با اردوغان فرق دارد.

گولن افزود: اگر چه من همواره ملاحظاتی را درباره اسلام سیاسی داشته ام، اما هم چنین از اردوغان و حزب عدالت و توسعه او هنگامی که در آغاز کار اصلاحات دموکراتیک گسترده یی را به اجرا در آوردند، حمایت کردم.

جدول توزیع مدال ها در پایان روز هفتم المپیک ریو

Country	Gold	Silver	Bronze	Total
USA UNITED STATES	28	17	17	62
CHN CHINA	15	10	14	39
GBR GREAT BRITAIN	7	7	6	20
JPN JAPAN	7	3	14	24
KOR REPUBLIC OF KOREA	6	2	4	12
GER GERMANY	6	2	2	10
RUS RUSSIAN FEDERATION	5	3	4	22

در روز هفتم بازی های المپیک ۲۰۱۶ ریو، امریکا باز هم با درخشش ورزشکارانش فاصله خود را با چینی ها افزایش داد و جایگاه خود را در صدر جدول تثبیت کرد.

روز هفتم سی و یکمین دوره بازی های المپیک ۲۰۱۶ ریو در حالی به پایان رسید که مهم ترین اتفاق به کسب نخستین مدال کاروان ورزشی ایران با طلای کبانوش رستمی در مسابقات دسته ۸۵ کیلوگرم وزنه برداری اختصاص داشت.

رستمی نه تنها مدال طلا را برای ایران به ارمغان آورد، بلکه موفق به شکستن رکورد جهان و المپیک هم شد.

ایران با طلای رستمی به جدول توزیع مدال ها وارد شد و در کنار کشورهای آرژانتین، فیجی، سنگاپور، کوزوو و کویت (که به دلیل تعلیق با پرچم IOC در المپیک شرکت کرده است) در رده سی و چهارم قرار گرفت.

سنگاپور نیز مانند ایران دیروز اولین مدالش را کسب کرد که مدال این کشور نیز طلا بود و جالب تر این که این مدال طلا با رکوردشکنی هم همراه بود.

به طوری که جوزف اسکولینگ در حالی با زمان ۵۰،۳۹ در حضور مایکل فلپس، نابغه امریکایی شنا قهرمان شد که اجازه نداد این شناگر بیست و سومین مدال طلای خود را کسب کند و رکورد المپیک را هم شکست.

در اتفاق جالب دیگر، فلپس به همراه شناگرانی از افریقای جنوبی و مجارستان با زمان ۵۱،۱۴ هر ۳ نفر به طور مشترک مدال نقره را کسب کردند. در این ماده مدال برنز توزیع نشد.

در روز هفتم نیز امریکا به لطف مدال های طلای شناگران فاصله اش را بیش از پیش در صدر جدول با چین افزایش داد. جدول توزیع مدال های المپیک ۲۰۱۶ تا پایان روز هفتم به ترتیب زیر است:

نخستین بار در تاریخ المپیک، یک زن عربی مدال گرفت

در رقابت های المپیک ریو ۲۰۱۶ به میزبانی برازیل، سارا احمد ورزشکار مصری با برداشتن وزن ۲۵۵ کیلوگرم پس از ورزشکاران چینی و قزاقستانی با کسب مدال برنز به مقام سوم رسید.

بر پایه معلومات داده شده، سارا احمد نخستین زن عربی در تاریخ بازی های المپیک است که از این رقابت ها صاحب مدال می شود. در همین حال، فهید از کویت نیز نخستین مدال طلا را در تک تیراندازی نصیب شد.

در ادامه رقابت های المپیک ریو ۲۰۱۶، تیم فوتبال برازیل چهار در برابر صفر تیم فوتبال دانمارک را شکست داد و به بازی کوارت فینال راه یافت.

دینگ نینگ، از چین در بازی تینیل تنس موفق به کسب مدال طلا شد و به این ترتیب شمار مدال های طلای کشورش را به ۱۰ رساند.

جو کلارک از انگلستان در کشتی رانی مدال طلا گرفت و شمار مدال های این کشور به ۶ رسید.

کوهی اچیمورانی از جاپان در بازی جمناستیک موفق به کسب مدال طلا شد و این کشور مقام سوم را از استرالیا گرفت.

در روز پنجم رقابت های ریو ۲۰۱۶، کیتی لیدیکی از امریکا مدال طلا گرفت و این کشور با کسب ۳۲ مدال هم چنان در مقام نخست باقی ماند. چین نیز با کسب ۲۳ مدال در مقام دوم ماند و جاپان با ۱۸ مدال به مقام سوم رسید.

وزیر تحصیلات عالی:

نبرد کیفیت مشکل عمده دانشگاه‌های افغانستان است

وزیر تحصیلات عالی افغانستان می‌گوید که نبود کیفیت تدریس به شکل معیاری و نبود ظرفیت‌های لازم استادان، هنوز هم از مشکلات اساسی دانشگاه‌های کشور است. فریده مومند وزیر تحصیلات عالی افغانستان روز شنبه ۲۳ اسد هنگام معرفی حمیدالله فاروقی به حیث رییس جدید دانشگاه کابل گفت: «نبرد کیفیت تدریس معیاری و نبود ظرفیت‌های لازم هنوز هم از چالش‌های دانشگاه‌های کشور به ویژه دانشگاه کابل است که با مدیریت جدید و کارا تلاش‌های در راستای رفع این چالش‌ها برداشته شود». خانم موه مند در راستای ایجاد ظرفیت در کادر علمی دانشگاه‌های کشور افزود که فرستادن استادان جوان به منظور ظرفیت‌سازی برای دوره‌های ماستری و دکتورا به خارج از کشور ادامه خواهد یافت.

نبرد ظرفیت لازم تدریسی و کهنه بودن سیستم درسی در دانشگاه‌ها از چالش‌هایی است که همواره شکایت دانشجویان و استادان را در پی داشته است. ایاز نیازی استاد دانشکده شرعیات دانشگاه کابل نیز در این خصوص گفت: «قافله علمی و دانشگاه‌های افغانستان فاصله زیادی با قافله علمی جهان دارد و امیدواریم که این فاصله با تلاش‌های رییس جدید دانشگاه کابل در این راستا کارهای مفیدی انجام دهد».

استاد حمید الله فاروقی رییس جدید دانشگاه کابل نیز گفت که دانشگاه‌های افغانستان در دهه‌های اخیر نتوانسته است اهداف تعیین شده علمی را به دست آورد؛ اما او تلاش خواهد کرد تا به منظور کسب اعتبار علمی دانشگاه کابل گام‌هایی را بردارد. ایجاد ماحول مناسب، توسعه بخش‌های تحقیقی، بلند بردن

مضمون نا امنی در دانشگاه بغلان

عملی صورت گیرد. رییس دانشگاه بغلان خاطر نشان ساخت که برای افراد مسلح غیرمسول در دانشگاه بغلان هیچ‌گاه اجازه ورود داده نخواهد شد، اما گفت: «با آن‌هم از مسوولان امنیتی بغلان می‌خواهیم تا در قسمت تأمین امنیت دانشگاه بغلان با ما همکاری کند، چون تنها با پشتیبانی نهادهای امنیتی است که ما می‌توانیم جلو خودسری‌ها را بگیریم».

نگرانی دانشجویان و استادان از وضعیت بد امنیتی، تجهیزات مورد نیاز برای خوابگاه دانشگاه، فعال‌سازی لیلیه و بیرون‌شدن از اتاق‌های کرایه، کمبود بست‌های کادری و محیط‌سبز و مناسب برای دانشجویاناز مشکلاتی است که آقای کانجو به آن اشاره کرده و از مسوولان در این زمینه خواهان همکاری است.

آقای کانجو با بیان این‌که وزارت تحصیلات عالی در حد امکاناتش کمک‌هایی را برای این دانشگاه انجام داده است، می‌گوید: شماری از درخواست‌های ما در این وزارت باقی مانده است که تقاضای ما از وزارت تحصیلات عالی این است تا به آن‌ها رسیده‌گی صورت گیرد.

دانشگاه بغلان یکی از دانشگاه‌های خوب افغانستان است که در سال ۱۳۷۲ تأسیس گردید. این دانشگاه دارای هفت دانشکده که شامل دانشکده آموزش و پرورش، ادبیات، شرعیات، اقتصاد، انجینیری، ژورنالیزم و دانشکده کشاورزی می‌باشد.

دانشگاه بغلان هم‌چنان دارای ۶۰۰۰ دانشجو است که توسط ۱۴۴ تن مدرس با درجه‌های مختلف دانشگاهی تدریس می‌شوند.

مسوولان دانشگاه بغلان می‌گویند، وضعیت بد امنیتی این ولایت استادان و دانشجویان دانشگاه بغلان را نگران کرده است. آنان از مسوولان امنیتی این ولایت و وزارت تحصیلات عالی می‌خواهند تا در زمینه تأمین امنیت و نیازمندی‌های دانشگاه بغلان با این نهاد همکاری کنند.

خلیل احمد کانجو، رییس دانشگاه بغلان در گفت‌وگو با روزنامه ماندگار می‌گوید: از چندین بدین‌سو تغییرات مثبت علمی در این دانشگاه رونما شده است که یکی از نمونه‌های بارز آن، برگزاری سمینارهای علمی است که از طرف استادان دانشگاه ما در تعطیلات زمستانی برگزار می‌گردد.

آقای کانجو در ادامه افزود: چاپ مقالات علمی، نشر مجله علمی، تطبیق سیستم درسی به‌طور کل، ایجاد کمیته‌ها برای سهولت دانشجویان و استادان، برگزاری منظم شورای علمی دانشگاه و روی دست

رییس سابق امنیت ملی:

بی نتیجه ماندن دیدار غنی و عبدالله کشور را به بحران می‌برد

عبدالله گفته که رییس جمهوری به این توافقنامه عمل نکرده است و وی از تصمیم‌های اشرف غنی در انتصاب‌ها بی‌خبر است و انتصاب «نادر نادری» به عنوان رییس کمیسیون مستقل اصلاحات اداری نیز بدون اطلاع وی صورت گرفته و وی با این انتصاب مخالف است.

اشرف غنی رییس جمهوری افغانستان نیز یک روز پس از اظهارات عبدالله عبدالله رییس اجرایی حکومت وحدت ملی در باره زیرپا نهادن توافقنامه سیاسی توسط رییس جمهوری این کشور، به این اظهارات واکنش نشان داد و افزود که صحبت‌های روز گذشته عبدالله، مغایر با موازین و روحیه دولت داری است و به زودی در مورد اظهارات رییس اجرایی دولت وحدت ملی بحث‌های جدی و موثر صورت خواهد گرفت.

قرار است گفت‌وگوهای رییس جمهوری و رییس اجرایی دولت وحدت ملی افغانستان در روزهای پیش رو در کاخ ریاست جمهوری برگزار شود و بسیاری از چهره‌های سیاسی این کشور منتظر نتایج این نشست هستند.

اختلاف میان اشرف غنی و عبدالله عبدالله در آستانه دو سالگی دولت وحدت ملی روز پنجشنبه هفته گذشته با انتقادهای تند عبدالله رییس اجرایی از رییس جمهوری علنی شد.

دولت وحدت ملی بعد از ایجاد شائبه تقلب در انتخابات ریاست جمهوری سال ۹۳ با میانجیگری جان کری وزیر امور خارجه امریکا براساس یک توافقنامه سیاسی میان اشرف غنی و عبدالله دو نامزد پیشین انتخابات تشکیل شد و قرار شد قدرت به صورت مساوی بین این دو نامزد تقسیم شود.

رییس سابق امنیت ملی افغانستان گفت که اگر نشست پیش‌روی محمد اشرف غنی رییس جمهوری و عبدالله عبدالله رییس اجرایی دولت نتیجه ندهد، این کشور به سمت یک بحران تازه پیش خواهد رفت.

امرالله صالح به خبرگزاری اسوشیتدپرس افزود که متحدهای عبدالله رییس اجرایی دولت افغانستان، بر خواسته‌های خود پابرجا هستند و از اشرف غنی می‌خواهند تا انحصار قدرت را متوقف کند.

برخی منابع خارجی دیگر نیز به نقل از رییس سابق امنیت ملی افغانستان گزارش داده اند که عبدالله مالک دولت وحدت ملی است و اگر از بدنه دولت جدا شود، معنای آن این خواهد بود که حکومت فلج می‌شود.